

N:o 11/1943.

STORA UTSKOTTETS betänkande N:o 11/1943 med anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående offentliga nöjen på landsbygden i landskapet Åland.

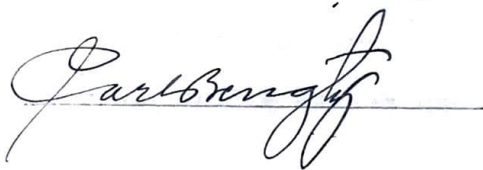
Landstinget, som i ärendet fått mottaga lagutskottets betänkande N:o 7/1943, har däröver inbegärt stora utskottets utlåtande.

Stora utskottet, som vid genomgåendet av framställningen och lagförslaget icke ansett sig hava skäl att göra några anmärkningar mot lagutskottets berörda betänkande, får värdsamt föreslå

att landstinget måtte antaga bilagda förslag till landskapslag angående offentliga nöjen på landsbygden i landskapet Åland.

Mariehamn den 18 november 1943.

På stora utskottets vägnar:

Närvarande i utskottet: ordföranden Bengtz samt ledamöterna Bertell, Holmqvist, Oskar Holmström, Larson, Lennart Mattsson, Nordström, Påvals och Wilén samt suppleanten Holmström.

"L a n d s k a p s l a g

angående offentliga nöjen på landsbygden i landskapet Åland.
I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas härmed;

1 §.

Offentlig förlustelse är tillställning, till vilken allmänheten äger tillträde mot betalning eller avgiftsfritt och vilken med avseende å programmens art bör anses vara föranstaltad i nöjes- eller tidsfördrivssyfte. Såsom offentliga förlustelsetillfällen böra jämväl anses mot betalning föranstaltade danskurser, om nya elever antagas under kursens fortgång eller därest för eleverna under kurstiden anordnas under längre tid än en halvtimme dagligen pågående samfälliga danstillfällen eller deltagaravgift uppbäres annorledes än för hela kursen.

Vad angående offentliga nöjen är stadgat må tillämpas på förlustelsetillfälle, till vilket tillträde beredes allenast personligen inbjudna eller eljest bestämda personer, eller dem, vilka tillhöra sådant sällskap, sådan förening eller annan sammanslutning, som erhållit inbjudan;

1) om av deltagarna eller någon del av dem uppbäres inträdes- eller annan deltagaravgift;

2) om tillfället föranstaltas på allmän plats, i offentlig nöjeslokal, näringsrörelse tillhörig lokal eller annan allmän lokal; eller

3) om det tillfälle, som anordnas på enskilt område eller i enskild lokal, med avseende å deltagarnas antal, förlustelsens art eller andra sådana omständigheter icke kan anses såsom hembjudning eller därmed jämförligt tillfälle.

2 §.

Föranstaltande av offentligt nöje på landsbygden är tillåtet endast med länsmans tillstånd, vilket bör skriftligen ansökas. Ansökningen, varj böra angivas tiden, platsen, och programmet för förlustelsen ävensom de personer, som skola utföra programmet, samt i de fall, som äro omförmälda i 3 §, de personers namn, som föreslås till ordningsmän, skall i två exemplar tillställas länsman senast tre dagar före nöjestillställningen. Länsman är likväl berättigad att, där synnerliga skäl sådant påkalla, upptaga till behandling jämväl efter sagda termin ingiven ansökan.

Å ansökan om tillstånd till föranstaltande av offentlig förlustelse bör skriftlig resolution av länsman mot stadgad avgift utfärdas. Beviljas tillstånd till förlustelsens föranstaltande, skola tillika tilläventyrs erfor-

derliga anvisningar för ordningens upprätthållande samt förebyggande av eldfara och olycksfall meddelas och i resolutionen intagas. Beträffande dessa anvisningar skall länsmannen vid behov rådgöra med brandmyndigheterna. Resolutionen bör jämväl innehålla uppgift om beloppet av den stämpelskatt, som för inträdesbiljetterna till förlustelsen skall erläggas, samt om ordningsmännens vid nöjestillfället namn, försåvitt ej åt dessa enligt 3 § 2 mom. utfärdas särskilt bevis.

Tillstånd till föranstaltande av förlustelse må beviljas antingen för varje tillfälle särskilt eller, där fråga är om teater-, kinematograf-, va-riété- eller andra dylika nöjestillställningar, som upprepat anordnas med enahanda program och på samma plats, för viss tid.

Finns länsman vid behandling av ansökan eller eljest förlustelses föranstaltande vara uppenbart stridande mot lag eller god sed, förbjude dess föranstaltande. Även i annat fall är länsman berättigad att förhindra förlustelses föranstaltande, såframt han har sannolika skäl att misstänka, att ordningen därvid ej kan upprätthållas, eller där fara för spridning av epidemisk sjukdom, lokalens eller förlustelseplatsens olämplighet eller ock annan giltig orsak nödvändiggör förbud. Länsman äger likaså förbjuda förlustelses föranstaltande, därest på orten i allmänhet eller i den lokal, där förlustelsen är avsedd att äga rum, störande av ordningen tidigare förekommit och fara för upprepning därav prävas föreligga. Förbjudes förlustelse, skall skälet härtill i resolutionen uppgivas.

Landskapsnämnden kan, efter vederbörandes hörande, förbjuda föranstaltare av förlustelse, därest vid förlustelser, som av honom anordnas, ofta förekommit allvarligare störingar av ordningen, att under högst ett års tid föranstalta förlustelser; och går landskapsnämndens beslut utan hinder av besvär omedelbart i verkställighet.

3 §.

Länsman bör, såvitt möjligt, personligen vid förlustelse närvara, då ordningens upprätthållande sådant påkallar. I annat fall kan han efter prövning ombetro ordningens upprätthållande åt honom underlydande polismän eller åt särskilda ordningsmän, för vilket uppdrag vederbörande kommun eller föranstaltaren av förlustelsen bör anskaffa av länsmannen godkända, pålitliga och därtill lämpliga personer, och skall länsman därvid tillse, att polis- och ordningsmännen fullgöra sina åligganden.

Ordningsman må av länsmannen godkännas antingen för viss nöjestillställ-

ning eller för viss tid ej utövar ett år. Åt ordningsman, som godkänts för viss tid, skall av länsmannen utfärdas bevis, som vid behov må förses med vederbörandes fotografi och som länsmannen är berättigad att återkalla, då anledning därtill förekommer.

Vid nöjestillställning tjänstgörande ordningsman skall bära å vänstra armen ett 10 om brett vitt band med tydlig svart påskrift "Ordningsman". Polis- och brandschef, av chefskapet beordrat polisbefäl och -manskap ävensom brandbefäl och -manskap, så ock vederbörande ordningsmän och nykterhetspolis, som har rätt att verkställa husundersökning, äga fritt tillträde till offentlig nöjestillställning.

4 §.

Den, som stör ordningen vid förlustelse och ej upphör därmed på tillsägelse, må från förlustelsen avlägsnas.

Polisman eller ordningsman är jämväl berättigad att från förlustelse avlägsna den, som icke iakttagit till den allmänna ordningens och säkerhetens upprätthållande meddelade föreskrifter, ändå att han blivit därpå uppmärksamgjord.

5 §.

Uppstår oordning och kan den icke stävjas genom fridsstörarens avlägsnande, eller befinnes förlustelsen avse något, som strider mot lag eller sårar anständigheten, eller är densamma föranstaltad mot förbud, varom i 2 § 4 och 5 momenten stadgas, må polisman eller ordningsman, med uppgift å skälet därtill, avbryta förlustelsen och förbjuda dess fortsättande.

Varder förlustelse sålunda avbruten, skall länsman föranstalta polisundersökning i saken och till landskapsnämnden insända utdrag ur det därvid tillkomna protokollet.

6 §.

Till offentlig förlustelse må ingen infinna sig försedd med skjutvapen, slidkniv, dolk, boxhandske eller annat vapen eller livsfarligt tillhygge. Detta förbud gäller dock ej till uniform hörande vapen, ej heller de i 3 § 4 momentet nämnda personer.

7 §.

Var, som icke nöjes åt beslut av länsman, meddelat i stöd av denna landskapslag, må däri söka ändring hos länsstyrelsen i landskapet Åland inom trettio dagar efter delfåendet, denna dag oräknad, men går beslutet likväl utan hinder av besvaren omedelbart i verkställighet.

Var, som bryter mot denna landskapslag eller med stöd av densamma utfärdade anvisningar, straffes, därest för gärningen icke annorstädes strängare straff är stadgat, med böter.

9 §.

Länsman skall över inom hans distrikt föranstaltade offentliga förelustelser föra särskild förteckning, utvisande av vem ansökan gjorts, när ansöknings inlämnats till länsmannen eller poliskonstapel och när länsmannens resolution därå utfärdats samt huruvida densamma inneburit tillstånd eller avslag.

10 §.

Denna landskapslag träder omedelbart i kraft och upphävas därigenom landskapslagarna av den 4 augusti 1924 om antagande av förordningen angående offentliga nöjen på landsbygden, given den 1 juni 1922, samt av den 26 maj 1925 angående förbud att å offentlig nöjeställning bära vapen.